No. [illegible] 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 7 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

AMERIKA.

— Te Philadelphia hebben ernstige onlusten plaats gehad. De stad is eenige dagen lang volslagen aan het gemeen overgeleverd geweest: het bloed heeft gestroomd, een tiental menschen hebben er het leven bij ingeschoten en een nog grooter aantal is zwaarder of ligter gekwetst geraakt. Twee Roomsche kerken en een vijftigtal door Ieren bewoonde huizen zijn verbrand. Wij laten hier een meer omstandig verhaal der gebeurtenis volgen.

Het getal Roomschgezinde Ieren, hetwelk zich met der woon in de Vereenigde Staten is komen vestigen, is sedert eenige jaren zoozeer toegenomen, dat het hun eenen overwigtigen invloed heeft doen verwerven, die allengs de ijverzucht der inboorlingen heeft gaande gemaakt. Het is overal te Nieuw-York en te Philadelphia, dat zij geheele klubsen vormen, die bij verkiezingen den boventoon geven.

Om aan deze klubsen het hoofd te bieden, heeft zich een genootschap van inboorlingen, onder de benaming van: *Native Americans*, gevormd; dit genootschap bestaat voornamelijk uit Whigs en *democraten*. Zij vorderen onder anderen, dat de termijn van een vijfjarig verblijf in Amerika, hetwelk tegenwoordig tot het bekomen van naturalisatie voor vreemdelingen gevraagd wordt, verlengd en dat de lands-posten niet dan met groote omzigtigheid aan genaturaliseerde vreemdelingen opgedragen zullen worden.

De uitwerkselen van dit genootschap waren, dat de Amerikaansche bladen algedurig heviger artikelen tegen de Iersche ingezetenen opleverden en dat er meetings werden gehouden, waarin de Ieren op de meest verregaande wijze gehavend werden.

De Ieren van hunnen kant staken evenzeer de hoofden bij elkander, en den 3. Mei begaven zij zich in massa naar Kensing, eene der voorsteden van Philadelphia, waar zij wisten dat alstoen zoodanige eene meeting gehouden werd, dreven de meeting uiteen en ontzagen zich niet, de Amerikaansche vlag te verscheuren en te vertrappen.

Den volgenden Maandag, den 6., hield de Amerikaansche partij eene nog talrijker bijeenkomst op de markt Washington: hier werd allerhevigst tegen den euvelmoed der Ieren uitgevaren. Onverhoeds laat zich eene ontploffing van schietgeweer uit een belendend straatje vernemen en onderscheiden leden van de meeting worden getroffen. Twee mannen storten dood ter neder; meerdere worden zwaar gekwetst. De ongewapende Amerikanen nemen aanvankelijk de vlugt; maar weldra vereenigen zij zich weder en nu vallen zij op de huizen der Ieren aan. In een oogenblik is de geheele stad, met de voorsteden, in rep en roer. Dezen eersten dag bleef het echter hierbij.

Den volgenden dag, den 7., liepen de Amerikanen te hoop op het plein der onafhankelijkheid, en van daar ging de optogt in massa naar Kensington, het tooneel der onlusten van den vorigen dag, maar naauwelijks hadden zij zich daar tot eene openbare meeting gevormd of de Ieren begonnen weder uit de omliggende huizen en belendende straten te schieten. De Amerikanen leden groot verlies aan dooden en gekwetsten, en werden hierdoor niet weinig verwoed; zij staken de rondom de markt Washington gelegene huizen in brand; de Ieren verdubbelden hun vuren; de Amerikanen bleven het antwoord niet schuldig, en het vechten, hetwelk ten 3 ure des namiddags begonnen was, duurde voort tot 8 ure in den avond.

Het was een akelig tooneel. De schoten, het geschreeuw der vechtenden en het gegil der gewonden vermengden zich op de naarste wijze dooreen. Eene geheele wijk stond in lichte laaije vlam en niemand dacht aan blusschen; boven aan den nok van een geplunderd, maar tot dus verre door den brand gespaard huis wapperde de vlag, die de Ieren zich verstout hadden te vertreden, en boven dezelve prijkte een opschrift, waarop in groote letteren te lezen stond: « Dit is de Amerikaansche vlag, die de Roomschgezinde Ieren hebben durven scheuren en trappen.

De donker dreef eindelijk de vechtenden uit een, maar de volgende dag moest hetzelfde tooneel weder zien beginnen. Dien dag werden er niet minder verbrand dan nogmaals een twintigtal huizen in Kensington, de Roomsche kerk van St. Michiel, die van St. Augustinus en eene school der zusteren van barmhartigheid. De Iersche huisgezinnen uit de voorstad waren gevlugt. Sommige naar het bosch van Camac, andere naar de naburige steden. De Roomsche bisschop van Philadelphia heeft de stad met geheel zijne geestelijkheid verlaten, na alvorens eenen herderlijken brief te hebben uitgevaardigd, bij welken hij gelast de Roomsche kerken te sluiten en zijne geloovigen tot gelatenheid en geduld vermaant. De hoofdkerk van *St. Jan* is mede door het gemeen aangevallen geweest, maar door den Generaal *Cadwaller*, aan het hoofd van eene kompagnie troepen, ontzet geworden.

Tot dusverre hadden, zoo wel deze generaal als de policie, zich bij al deze onlusten onzijdig gehouden, zich niet bij de wet gemagtigd achtende, op de rustverstoorders te schieten; en het was eerst na de aankomst van den gouverneur der provincie, dat is te zeggen den derden dag, dat zij, stellige orders bekomen hebbende, het oproer begonnen te keer te gaan. Zoo veel men tot dus verre weet, zijn er 18 dooden en 38 gekwetsten; maar het is te vreezen, dat er nog vele Ieren onder het puin der in brand gestoken huizen gebleven zullen zijn. De door den brand veroorzaakte schade wordt op minstens 800.000 dollars begroot.

Den laatsten dag der onlusten hebben er nog al arrestatiën plaats gehad. Donderdag was de rust wel voor het oogenblik hersteld, maar men vreesde voor eene nieuwe uitbersting, zoodra de troepen weder afgetrokken zullen zijn, en slechts nog maar zeer weinige Ieren hebben het durven wagen, naar Kensington terug te keeren.

TURKIJE.

— De laatste berigten, welke de Porte uit de westelijke streken van hare Europesche provinciën ontvangt, zijn meer geschikt om hare bezorgdheid te doen vermeerderen dan te verminderen; de Arnauten gaan in hunne roofzuchtige aanvallen voort, en de troepen, door de Porte tegen hen afgezonden, worden niet vertrouwd, waardoor de toestand der Porte nog hagchelijker wordt.

— Uit Klein-Azie wordt geschreven, dat omstreeks Angora, den 12. Mei eene aardbeving heeft plaats gehad, die, naar men zegt, aan 107 menschen het leven gekost heeft.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 30. Mei. Onlangs reed eene koets langs het karretje van eenen vleeschhouwer voorbij, uit hetwelk een, door het transport vreeselijk gefolterd kalf met het hoofd over de straat slepende, afhing. Op dit gezigt hield de koets stil, en een afstijgende liverei-bediende vraagde den slagter, of dat kalf te koop ware, en wat hij er voor eischte. Men werd het over den koop eens en de bediende bekwam van den Heer in de koets bevel, het kalf terstond te laten losbinden en in zijne woning te brengen. — Wie was die Heer? Welligt de president of een medelid van het genootschap tegen de dieren-kwellerij? — Neen, het was, — de *Turksche gezant*!

ENGELAND.

— De heeren *D. O'Connell*, *J. O'Connell*, dr. *Gray*, *Duffy*, *Barrett*, *Roy* en *Steele*, zijn Donderdag avond, onder escorte eener sterke politie te paard, naar de gevangenis van Richmond overgebragt, waar zij de voor hen bestemde ruime en luchtige vertrekken betrokken hebben. Ruim dertig vrienden dezer staatsbeambten waren aldaar vereenigd, om hen op te wachten. Onder de volksmenigte heerschte groote aandoening, maar tevens diepe stilte.

— Een nieuwspapier uit Birmingham deelt het volgend aandoenlijk bewijs mede van de uitwerkselen welke een gestreng vonnis op veroordeelden hebben kan: Een Iersch meisje, zeventien jaren oud, stond onlangs te Stafford te regt, als beschuldigd van een paar kleedingstukken gestolen te hebben, en werd tot zeven jaren verbanning veroordeeld. Bij het vernemen van dit vonnis stond zij als versuft, vier en twintig uren later was zij volslagen krankzinnig, en zij bevindt zich thans, zonder hoop op hersteld, in een hospitaal, waar hare vroeger zeer schoone haren geheel grijs geworden zijn. Het treurigste is dat men zich nu overtuigd meent te mogen houden, dat zij de kleedingstukken alleen had weggenomen om die bij eene bijzondere gelegenheid te gebruiken, en niet met het doel om die voor zich te behouden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 31. Mei. Het hof van assises van het departement der Meurthe, heeft den 10. dezer maand zich bezig gehouden met de zaak van *Claude Thouvenin*, beschuldigd van vadermoord, en die reeds door het hof van assises der Vosges tot de doodstraf was veroordeeld geworden. De jury op alle vragen bevestigend geantwoord hebbende, is *Thouvenin* andermaal tot de doodstraf verwezen, en het hof heeft bevolen, dat het vonnis op eene openbare plaats der stad Neufchâteau zal worden voltrokken. « Deze regtszaak," zegt het dagblad der Meurthe, *l'Impartial*, « heeft ijzingwekkende bijzonderheden opgeleverd. Moge dit vreesselijk voorbeeld van de kracht der wetten heilzame vruchten aanbrengen, en van den bodem van ons Lotharingen eene misdaad doen verdwijnen, die, in weinige maanden tijds, zich er driewerf heeft herhaald."

Op het oogenblik dat de *Impartial* deze wenschen uitte, deelde een ander dagblad van hetzelfde departement, *le Patriote*, de volgende berigten mede, nopens eenen nieuwe vadermoord: « In den nacht van den 1. Mei is zekere heer *Maréchal*, grondeigenaar te Alencourt, arrondissement van Château-Saling, op eene gruwbare wijze vermoord. Deze grijsaard van 86 jaren was gesteenigd geworden, en zijn lijk was geheel bebloed en met wonden overdekt. De moordenaar was des nachts, door een venster, hetwelk hij had opengebroken, in de woning van zijn slagtoffer binnen gedrongen. Des anderen daags, toen de buren den ouden *Maréchal* niet als naar gewoonte uit zijne stille woning zagen treden, gaven zij daarvan kennis aan de overheid, die de deur der kamer deed openen, waar het vreesselijkst schouwspel zich openbaarde. Het publiek gerucht noemde terstond des vermoorden zoon als den dader aan, die reeds vroeger wegens diefstal was veroordeeld, en tegen wien een nieuw bevel van gevangenneming wegens een' anderen diefstal met overklimming was uitgevaardigd. Deze ongelukkige leefde in den grootsten haat met zijnen vader, wiens geringe nalatenschap hij ongeduldig was zich toe te eigenen. Op den avond voor de misdaad had men *Maréchal*, den zoon, om de vaderlijke woning zien rondwaren, en des anderen daags 's morgens was hij verdwenen. Den 8. dezer maand is *Maréchal* in hechtenis genomen.

PARIJS, den 2 Junij. Hoe verwonderd men ook te Londen moge wezen over het zoo onverwacht bezoek van den Keizer van Rusland, die verwondering kan bij geene mogelijkheid sterker wezen dan die, welke het berigt er van alhier heeft verwekt, en bij ons voegt zich nog daarbij eene angstige soort van ongerustheid. Het lijdt geen twijfel, of de Keizer van Rusland beoogt eenig doel van groot gewigt met zijne staten zoo onverwacht te verlaten, om een uitstapje naar Londen te doen, in een oogenblik, waarin de gevorderde staat van zwangerschap der Koningin, het verkiezen van een ander tijdstip voor het hof van St. James wenschelijk had kunnen doen zijn. Welligt dat het plan van dit bezoek nimmer bij Keizer *Nicolaas* zou zijn opgekomen, zoo het uitstapje van Koningin *Victoria* naar Eu, ten voorleden jare geene plaats had gehad, en men weet dat Keizer *Nicolaas* er aan hecht, het Anglo-Gallisch, door een Anglo-Russisch verbond te doen vervangen.

— Te Lyon is den 28. in de wijk Brotteaux een geduchten brand ontstaan, waardoor omtrent 50 huizen door timmerlieden, schrijnwerkers, houtkoopers enz. bewoond, in den asch zijn gelegd.

BELGIE.

BRUSSEL, den 2. Junij. Den 31. Mei zijn in de kolengroef van Horloz bij Luik, waar reeds meer zoodanige ongelukken voorgevallen waren, door het ontbranden van gaz 26 werklieden om het leven gekomen, terwijl nog 4 andere daarbij gebrand en gekwetst zijn. De ontploffing had op twee plaatsen, 285 Ned. ellen onder den grond, den mijngang doen instorten, en hoezeer er weinig hoop was om iemand levend te vinden, is men terstond aan het opdelven gegaan; des avonds was reeds een lijk gevonden en den volgenden morgen nog 16. Wat de oorzaak van het ongeval geweest is weet men niet; maar hetgeen deze mijn in dit opzigt dubbel gevaarlijk maakt, is dat men er, en zoo beweerd wordt uit volstrekte noodwendigheid, buskruid gebruikt, om de stukken steenkool los te maken. In eene lagere verdieping der mijn waren nog veel meer arbeiders aan het werk die geen letsel bekomen en den slag niet eenmaal gehoord hebben.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 4. Junij. De afdeelingen der Tweede Kamer van de Staten-Generaal hebben zich gisteren bezig gehouden met het onderzoek van het voorstel der commissie tot herziening van het reglement van orde. — Heden is de centrale afdeeling vergaderd, om te handelen over het ontwerp van wet tot aflossing en verwisseling van Nationale Schuld, en over dat tot verhooging der begrooting ter behoeve der Vriesche wegen. — Morgen middag zal de Kamer eene openbare vergadering houden.

— Vrijdag jl. heeft er in een der voornaamste hôtels van deze stad, een treurig voorval plaats gehad, hetwelk noodlottige gevolgen zou kunnen gehad hebben voor de woning waarin het feit bedreven werd. Een reiziger voor eene lakenfabrijk had zich, Vrijdag jl., des morgens, in zijne kamer opgesloten. Daar de eigenaar van het hôtel hem sinds dien tijd niet meer gezien had en men geen antwoord aan de deur bekwam, werd des Zaturdags morgen de deur ontsloten. Men vond den ongelukkige uitgestrekt in het midden van de kamer, het hoofd door een pistoolschot verbrijzeld; hij had het wapen in den mond losgebrand. Het schijnt dat de prop de kleederen van het lijk in brand gestoken had, want niet alleen deze, maar het tapijt enz., was voor een groot gedeelte verbrand.

— Van den Helder schrijft men:

« Den 31. Mei is alhier in de haven van het Nieuwe Diep aangekomen Z. M. Instructievaartuig *Urania*, kommandant luit. ter zee 3e klasse *de Ruiter de Widt*, aan boord hebbende 24 adelborsten der 2e klasse. Genoemde bodem, zal na weinige dagen vertoevens, deszelfs instructiereis voortzetten.

— In de verleden week is alhier in de Noordzee gevangen een zeepaling, wegende 15 Ned. ponden. Men kan zich niet herinneren immer een zoodanige monsterpaling te hebben gezien.

VENLO, den 31. Mei. Voor een paar dagen gebeurde op de Maas te Buggenum onder Roermond een groot ongeluk. Drie mannen, waarvan twee vader en zoon, waren met pontje een aan het baggeren en vervoeren van kiezel uit de Maas voor den Nieuwen Weg van Maastricht naar Nijmegen. Door het te zwaar laden van hun vaartuigje is hetzelve op eens gezonken, en de drie menschen hebben niet kunnen gered worden. De vader, die te gelijk met den zoon verdronk, laat, zegt men, eene weduwe met nog tien kinderen na. Het zinken van een schip voor onze stad, waarin Kalk was overgeladen, en hetwelk op een steen moet gestoten hebben, heeft zoo jammerlijk gevolg niet gehad. Groot is de schade, maar niemand is daarbij omgekomen.

MIDDELBURG, den 5 Junij. Men verneemt, dat tot aanvulling der buitengewone vacatures in de vergadering der provinciale Staten van dit gewest, ontstaan, door het aan den Heer *J. L. A. Jacobs*, op deszelfs aanvrage, verleend eervol ontslag, alsmede door het overlijden van den heer *J. H. Verschoor van Nisse*, op den 1. dezer maand als leden van die vergadering zijn benoemd: door den raad der stad Vere de heer *Willem Marinus Snyder*, lid van het stedelijk bestuur aldaar; door de kiezers-vergadering van den landelijken stand in het 3de district der provincie, de heer mr. *Johannes Carolus van der Meer Mohr*, burgemeester der stad Goes.

VLISSINGEN, den 6. Junij. Gisteren morgen, ten 6 ure, kondigde het geschut het vertrek aan van het alhier ter reede gelegen hebbende eskader, bestemd tot eene kruistogt naar de Middellandsche zee.

Ingezonden Stukken.

Testament van Fortuné Ricard.

(Vervolg en Slot van onze vorige.)

Voor 4 milliard moeten de uitgestrektste landgoederen in Frankrijk, welke tevens de slechtstbestierde zijn, worden aangekocht. De erfstelter schrijft ten opzigte derzelve eene verdeeling van 500,000 erfstukken of grondscheidingen ieder van vier tot vijf morgen voor, op welke hij het bouwen van net ingerigte en luchtige huizen aanbeveelt, en wil dezelve ten geschenke hebben aangewezen, aan even zoo vele in den echt verbondene landbouwers, door een raad van tien der oudste ingezetenen, onder voorzitting van den deken, binnen iedere parochie te kiezen.

6 milliard voor het stichten van landelijke opvoedingshuizen; 20 milliard voor 40 openbare werkhuizen of werkplaatsen, binnen welke personen van beider kunne aanspraak op arbeid en onderhoud hebben. RICARD zegt, dat wanneer het aan de eene zijde gevaarlijk, ongerijmd en onverstandig is aalmoesen aan tot werk bekwame bedelaars uit te reiken, de maatschappij aan de andere zijde het regt mist deze ongelukkigen te straffen en van hunne vrijheid te berooven zonder hun middelen tot bestaan en onderhoud te verschaffen.

Gast- of ziekenhuizen vallen niet in den geest des erflaters; hij vindt dat de ziekte-staat der lijders verergert door de bedorvene lucht welke zij er inademen. Daarentegen beschikt hij 10 milliard voor huizen *van gezondheid* in iedere parochie, voorzien van genees- en heelkundigen, geneesmiddelen etc., zusters van liefdadigheid en ziekenoppassers. Dezulke huizen moeten kosteloos in de algemeene behoeften der lijders voorzien en dezelve binnen hunne woningen verplegen. Acces in de huizen zelve mag geen bij verstok van woonplaats worden toegestaan.

Na eene groote menigte voorafgaande clausulen bemerkt de testateur wijders, dat de ondeugd een minder aantal slagtoffers zoude vellen, bijaldien de staat de *schamele schoonheid* meer in bescherming nam. Vele landen en rijken, zegt hij, bogen op stiften voor vrouwelijken *adel*, maar geene van allen bezit een enkel stift voor vrouwelijke *schoonheid*. Hij bestemt die tegevolge 2 milliard voor het vestigen van zoogenaamde *Engelen-huizen*, ieder voor 400 meisjes van 7 tot 8 jaar, van buitengewone schoonheid en uit de behoeftige klasse gekozen. De opvoeding dezer lieven moet, ten aanzien van zeden, nuttige kennis en schoone kunsten, niets te wenschen overlaten. Hij wil dezelven in den wapenhandel, de genie, het paardrijden en de vestingbouw geoefend hebben, om des noods het vaderland tegen zijne vijanden te verweren. Ten einde de meisjes buiten de noodzakelijkheid te houden, rijke mannen tegen haar zin te huwen en dezelve tevens voor het verwijt van fortuinloosheid te vrijwaren, bespreekt hij ieder derzelven eene bruidschat van 40,000 liv. wanneer zij om in den echt te treden, te achttien jaar het stiften verlaten. Zij moeten zich steeds van prikkelbaar voedsel en, even als de leerlingen van PYTHAGORAS, op den ouderdom van 14 tot 17 jaar, van spreken onthouden. Ieder dezer meisjes welke te achttien jaar geen echtvriend bezit, blijft tot hare meerderjarigheid in het *Engelen-huis*. De jonge dochters zijn verpligt in de maand Mei van ieder jaar, een plegtigen optogt te doen, als wanneer zij in wit feest-gewaad moeten getooid, en met rozen-hoofdkransen zullen versierd zijn. De optogt wordt door vrolijke muziek voorafgegaan. Overigens verschijnen de schoonen zelden in het openbare leven, maar wijden zich in de stiften aan alles hetgeen haar eenmaal de hooge rangen van echtgenoot en moeder kan doen waardig zijn.

Hoezeer RICARD, voor het laatste gedeelte zijns fortuins, eene menigte bestemmingen beschrijft en buitengewoon mild in hare kosten voorziet, beslaan dezelfs beschikkingen ten deze niet meer dan de *matige* som van ongeveer 200 milliard, zoodat RICARD, bij slot van rekening, nog 8700 milliard aan het wijze goedvinden zijner uitvoerders overlaat; hun aanbevelende dezelve hoofdzakelijk te besteden, tot het koopen en onder den voet halen van huizen welke der openbare veiligheid schadelijk zijn, tot het vermenigvuldigen van pleinen, kaaijen, fonteinen, tuinen en al hetgeen overigens zuivere lucht en frischheid aanbrengt, tot het droogmaken van meren, het ontginnen van heidevelden, het graven van rivierbeddingen, het vereenigen van wateren en stroomen door middel van gemeenschaps-kanalen en eindelijk, tot het beproeven van alles wat de kunst vermag om de eischen der natuur te bevredigen, die Frankrijk tot het schoonste land der wereld schijnt uitverkoren te hebben.

Menig scherp verouft heeft de mogelijkheid van de uitvoering der uiterste wil van een der schranderste en braafste rekenkundigen in twijfel getrokken; doch de moeijelijkheid der uitvoering wordt al dadelijk opgelost wanneer men slechts bemerkt, dat als eenmaal de tijd zal daar zijn, wanneer alle bij het testament belanghebbende personen, hunne regten met ijver en voortvarendheid zullen laten gelden, alsdan oogenschijnlijk geene enkele bepaling van RICARD wil buiten toepassing *kan* blijven, vermits de prikkel van het eigenbelang de sterkste uitvoering waarborgt.

(Vrij naar het Fransch.)

Mijnheer de Redacteur!

Het onzedelijke van al wat loterij heet, is reeds te dikwijls betoogd, dan dat wij dit behoeven te herhalen. Wij behoeven evenmin te betoogen hoevele slagtoffers door de Koninklijke Loterij gemaakt worden. Intusschen had en heeft de staat veel geld noodig om de begunstigden die posten hebben en er van leven moeten te bezoldigen. Daarenboven moet soms de achterneef van den neef eens Ministers, de echtgenoot van de nicht van een lid der Staten-Generaal, die zeide dat zijne overtuiging hem vóór enge wet, die een ieder afkeurde, heeft doen stemmen, aan de kost geholpen worden, en, wat is dan geschikter dan een post. En al die posten kosten geld, en als men geld moet hebben, ja dan ziet men zoo naauw niet. Daarom, dacht ik, in mijne onnoozelheid, dat de staat de Loterij bijbehield, want zij trekt er dan toch een goede stuiver in het jaar van. Maar wat stond ik deze week te kijken, toen ik bij toeval, een afdruk der statuten eener zoogenaamde Maatschappij van Kunstvlijt in handen kreeg, waarvoor bij Zijne Majesteit om toelating is gevraagd, en die, zoo men zegt, door iemand die vroeger aan de Ministers, door het in het publiek te loven en te vleijen, zekere diensten bewezen heeft, reeds zoo goed als verkregen is; omdat, zoo spreekt de booze wereld, deze, die eenige zijner vrienden tot administrateurs wil doen creëren, van wier winsten hij geen nadeel zal hebben; den Minister van Binnenlandsche Zaken heeft weten te bewegen, gunstig op de zaak te adviseren. Deze Maatschappij is eigenlijk niets anders in het groot, dan de verlotingen van goederen welke men in de steden en dorpen zoo menigvuldig eertijds in het klein heeft zien uitoefenen. Deze verloters hadden een wagen of burrie waarop zij de goederen die zij verloten wilden ten toon spreidden; de zoogenaamde Maatschappij zal pakhuizen hebben, waarin die goederen te zien zullen zijn. De kleine Loterijtjes moesten beneden de *f* 100 blijven, deze zal over vele duizenden loopen. In deze, noemde men de met nummers voorziene briefjes, welke men voor zijn geld kreeg, loten, hier aandeelen. Daar loerden er eenige arme sukkels met hun huisgezin van, hier zullen groote heeren er van smullen en de goede zielen uitlagchen die zich met de schoonschijnende namen van bevordering van kunstvlijt, het geld hebben uit den zak laten kloppen. En dit alles door den invloed en ten gunste eens openlijken vleijers, de boezemvriend natuurlijk der Ministers. Het spreekt van zelf dat de Koning dit alles niet onderzoeken kan, maar wat zoudt gij zeggen, indien de Minister op dit alles goedkeurend rapport uitbragt? Zoudt gij dan niet vragen, of de Minister de statuten niet gelezen heeft en gezien dat er loten zullen uitgegeven worden, dat er geloot zal worden; dat de prijzen in goederen van meer of mindere waarde zullen worden verstrekt, en dat er, even als in de kleine loterijtjes, volstrekt geene nieten in zullen bestaan, want men zal altijd *wat* trekken, al is het zoo als in die kleine loterijtjes, wier onzedelijkheid men niet te zeer kon uitkrijten, *eene zilveren ryggen*. Men zegt, dat reeds alles voor die loterij in het kleed eener maatschappij klaar gemaakt is, en de concessie binnen weinige dagen volgen zal. Mogelijk zult UEd. door de spoedige plaatsing dezer regelen kunnen verhoeden, dat Zijne Majesteit bewogen wordt tot toelating dezer loterijmaatschappij, eene daad, welke den burgerman zal doen vragen: waarom mogen de groote heeren met duizenden doen, wat ons tot winning van eene schamele bete broods met minder dan honderd gulden wordt verboden. Uw bestendige lezer.

MENGELINGEN.

ALLERLEI.

WAT WEL ONGERIJMD IS?

Daarop antwoord ik: te spelen om geld, en bij verlies kwaad te worden. — Een uitgever van een nieuw tijdschrift of dagblad naar het getal zijner abonnementen te vragen. — Eenen kastelein te vragen, of hij goeden wijn heeft. — In Mei of October van koude te klappertanden en in November eerst te stoken. — Te gelooven dat recensenten, hetzij ze prijzen, hetzij ze laken, meer dan den titel gelezen hebben. — Zijne eigene geheimen uit te klappen, en er op te rekenen dat andere ze bewaren zullen. — Iemand dienst te bewijzen en op dankbaarheid te rekenen. — Iemand openlijk voor slecht uit te maken, om hem te verbeteren. — Bij zijne liefste de schoonheid van hare vriendin te roemen, — en eindelijk op zijn vijftigste jaar nog te trouwen, of deze alle en nog zoo vele andere ongerijmdheden meer, wel degelijk bestaan.

Bloemen en een bloemrijke stijl bij een ernstig onderwerp zijn als de blaauwe en roode bloemen in het koren. Zij behagen hun, die enkel tot hun vermaak gaan wandelen, maar strekken hem, die de vrucht wil oogsten, tot wezenlijke schade.

Een fijne en hoogbeschaafde geest is op verre na niet zoo nuttig, als het gewone gezonde menschenverstand; vele verstandige mannen gaan op één genie; wie niets dan goud in zijne beurs heeft, is aan dagelijksche verliezen uit gebrek aan kleine munt blootgesteld.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 6. Junij. Sedert den 4 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

De vrouw Clazina, J. Wolthuis, Aalborg, garst; Carl, J. G. Norbij, Genna, huiden en marmer; Elisabeth, L. Pole, Dantzich, rogge; Engelina, J. Hanse, Londen, stukgoed; Sophia Dorothea, D. Meire, Havannah, koffij en suiker.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Union, J. F. Schuth, Cordula Sophia, J. C. Mohr, Blucher, C. F. Perliet, Christine, E. Beuer, Clara, H. S. Prignitz, Julia Caroline, T. Jacobsen, alle Oostzee, ballast; de jonge Wicher, D. D. Knuutse, Amsterdam, suiker; de Vriendschap, C. Meijer, Avontuur, ballast.

Van Gend gezeild:

Griphia, M. C. Koop, Oostzee, Hendrika Dorothea, A. van Aken, Avontuur, beide ballast.

Van Leuven gezeild:

Albertine, J. H. Deddes, Archangel, ballast.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

6 Junij 1844.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
J. Zeeuwsche Tarwe	f	Winter garst	f 4.25
N. dito dito	„ 7.75	Zomergarst	„ 4.25
J. Walch. dito	„	J. Paardenboonen	„
Nieuwe dito	„ 8.00	W. Witte Boonen	„ 7.25
N. Rogge	„ 5.60	W. Bruine dito	„
W. Groene Erwten	„ 6.00	N. W. Paardenboonen	„ 4.20
Z. dito	„	N. Z. dito	„ 5.40
Koolzaad	„	Raapolie	f 42 00 p. „
W. dito	„	Patentolie	„ 44.50 „
St. Joosland dito	„	Lijnolie	„ 58 00 „
Haver	„	Raapkoeken	f [illegible] de 1000 st.
Boekweit	„	Lijnkoeken	„ 900 „ 100. „

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.